

Ε Κ Τ Ο Σ Δ Ι Δ Α Κ Τ Ε Α Σ Υ Λ Η Σ

Υπάρχουν άραγε «βελούδινες λέξεις»; Τι θα σήμαινε αυτός ο χαρακτηρισμός; Κι αντιθέτως, υπάρχουν στη γλώσσα «άξεστες», «χοντροκομμένες» λέξεις; Το συναίσθημα μιας «βελούδινης λέξης» το έχει ο αναγνώστης/ ακροατής ή ο χρήστης ομιλητής; Και το «βελούδο» της λέξης, αν υπάρχει, σχετίζεται με τη σημασία ή με τον ήχο της (τη φωνητική της υπόσταση);

Ε, λοιπόν, δυνάμει κάθε λέξη μπορεί να θεωρηθεί σαν «βελούδινη», αν η χρήση της μέσα σε ένα συγκεκριμένο περιβάλλον (συμφραζόμενα) της δίνει ξεχωριστό βάρος, μια ιδιαίτερη αίσθηση του αναγνώστη για την παρουσία της συγκεκριμένης λέξης. Αυτό μπορεί να οφείλεται στη σημασία με την οποία χρησιμοποιείται. Μπορεί να οφείλεται στη φωνητική της απήχηση, στον ήχο της. Μπορεί αν οφείλεται στη (συντακτική) σύναψη της με παρακείμενες λέξεις. Μπορεί να οφείλεται ακόμη και στην ορθογραφική της εικόνα.

«Βελούδινη», έτσι, είναι κάθε λέξη που ρέει ομαλά και απαλά μέσα στο κείμενο. Κάθε καλοσυνταξιασμένη λέξη που αφήνει την ανάγνωση να κυλήσει ακώλυτα, διευκολύνοντας την κατανόηση. Βελούδινη είναι κάθε λέξη πάνω στην οποία «επενδύει» εκφραστικά στο κείμενό

Βελούδινες λέξεις

από το βιβλίο του
Γ. Μπαμπινιώτη
«Διαλογισμοί για τη γλώσσα»

του. Γιατί ο συγγραφέας - ο ευαίσθητος, δημιουργικός συγγραφέας - *χαιδεύει* τις λέξεις για να νιώσει την αφή τους, την αίσθηση που προκαλούν στον ίδιο, προσβλέποντας να μεταδώσει αυτή την αίσθηση στους άλλους. Βελούδινη, τελικά, μπορεί να είναι κάθε λέξη μέσα σε ένα κείμενο, ανάλογα με το βαθμό που ανεβάζει τον βαθμό κατανόησης του

κειμένου και την αίσθηση της ομαλής ροής του.

Γενικά, βελούδινη είναι μία λέξη μέσα σ' ένα κείμενο, όταν προσελκύει αβίαστα την προσοχή και γεννά στον αναγνώστη ένα συναίσθημα λεκτικής απόλαυσης. Είναι η λέξη (ή και η φράση) που σταματάμε διαβάζοντας σ' ένα κείμενο, θαυμάζοντας πώς τη σκέφτηκε ή, άλλες φορές, πώς την έπλασε ο συγγραφέας, έτσι που να δηλώνει τόσο εκφραστικά, τόσο εύστοχα αυτό που θέλησε να πει, και κυρίως, πώς κατάφερε να έχει τόση απήχηση σε εμάς τους αναγνώστες.

Βελούδινη, τελικά, είναι μια λέξη που «αναπαύει» τον αναγνώστη, ιδίως σ' ένα κείμενο που προκαλεί ένταση συναισθημάτων και έντονη μέθεξη του αναγνώστη.

Τ Ο Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Ο Τ Ο Υ Μ Η Ν Α

Οι ιοί-πρόληψη ιογενών λοιμώξεων

Την **Τρίτη 1-3-2011** το σχολείο μας είχε την εξαιρετική τιμή να φιλοξενήσει τη γιατρό κ. Μαρία Εργαζάκη-Σταυρακάκη, Διευθύντρια εργαστηρίου κλινικής ιολογίας του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ηρακλείου.

Η διάλεξη της κ. Μαρίας Εργαζάκη -Σταυρακάκη στους μαθητές του γυμνασίου είχε ως θέμα: « Οι ιοί-πρόληψη ιογενών λοιμώξεων». Η

ομιλήτρια με απλά και κατανοητά λόγια εξήγησε στα παιδιά το μηχανισμό μετάδοσης των ιών και έδωσε χρήσιμες και πρακτικές οδηγίες πρόληψης και αντιμετώπισής τους. Οι μαθητές του σχολείου παρακολούθησαν την ομιλία με ιδιαίτερη προσοχή και στο τέλος της απηύθυναν πολλές και καίριες ερωτήσεις.

Μάρτιος - Ο πρώτος μήνας της Άνοιξης

Παρασκευή 4 Μαρτίου

Κινηματογράφος

Την Τρίτη 8 Μαρτίου τα παιδιά του γυμνασίου παρακολούθησαν στο χώρο του σχολείου τη γερμανόφωνη ταινία Vitus.

Ο Vitus είναι ένα μικρό αγόρι που κυριολεκτικά μοιάζει σαν να έπεσε από άλλο πλανήτη. Ένα παιδί θαύμα, που έχει οξύτατη ακοή λες και είναι νυχτερίδα, παίζει πιάνο σαν βιρτουόζος και μελετά εγκυκλοπαίδειες από τα πέντε του χρόνια. Χωρίς καμιά αμφιβολία, οι γονείς του βλέπουν σε εκείνον τα όνειρά τους να πραγματοποιούνται και περιμένουν από εκείνον να τον δουν κάποια μέρα να γίνεται διάσημος πιανίστας. Πιστεύουν ότι ένα λαμπρό μέλλον ανοίγεται μπροστά του. Παρόλα αυτά, ο ιδιοφυής πιτσιρικός, έχοντας κουραστεί από τις αυξημένες απαιτήσεις των γύρω του, προτιμά να παίζει στο εργαστήριο του εκκεντρικού παππού του, με τον οποίο αναπτύσσει μια σχέση τρυφερή και ποιητική. Ονειρεύεται να πετάξει και να έχει μια φυσιολογική παιδική ηλικία. Τελικά, με μια δραματική τροπή, ο Vitus αποφασίζει να πάρει τη ζωή κυριολεκτικά στα χέρια του. Μια κρυφή, δεύτερη ζωή ανοίγεται μπροστά του...

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ VITUS

Η ταινία Vitus που είδαμε ήταν πολύ ωραία και μας έβαζε να σκεφτούμε γιατί το συγκεκριμένο χαρισματικό παιδί συμπεριφερόταν έτσι. Μου έκανε εντύπωση το πόσο γρήγορα ανέβηκε επίπεδο στο πιάνο και πως μόλις στα 12 χρόνια

του έπαιζε εκπληκτικά. Επίσης, με εντυπωσίασε το πόσο γρήγορα έκανε μαθηματικές πράξεις και χωρίς βοήθεια κατάλαβε πώς λειτουργεί το χρηματιστήριο. Παρόλα αυτά, αυτός θα ήθελε να είναι φυσιολογικός σαν τα άλλα παιδιά. Για να το πετύχει αυτό κατάφερε να ξεγελάσει τους γονείς του αλλά και τους γιατρούς και από εκεί φαίνεται η μεγάλη ευφυΐα του. Ήταν εντυπωσιακή η στάση και η συμπεριφορά του πρωταγωνιστή, γιατί σε έβαζαν σε σκέψεις... Τελικά, όσο και να ζηλέψαμε την εξυπνάδα και το ταλέντο του, τόσο ζήλεψε και αυτός τις «φυσιολογικές» ζωές μας.

Ολυμπιάδα Μπάμπουκα

Ήταν μια ταινία με πολλά νοήματα. Αναφερόταν σε θέματα όπως τη διαφορετικότητα, την αγάπη για την οικογένεια, τα όνειρα που βγαίνουν αληθινά, το πώς αλλάζουν τα χρήματα τον άνθρωπο και τη μαγεία της μουσικής, που ήταν το κύριο συστατικό της ταινίας. Εμένα που άρεσε πάρα πολύ.

Μάνος Ορφανός

Η ταινία που παρακολουθήσαμε είχε βασικό ήρωα ένα παιδί που είχε πάθος με το πιάνο. Δείχνει το οικογενειακό του περιβάλλον και πώς αυτό επηρεάζει τη ζωή του. Ο παππούς πεθαίνει και επηρεάζεται ο ήρωας, αφού είναι αυτός που θαυμάζει για τη δύναμη του μυαλού του. Εκπληρώνει τα όνειρά του στο πιάνο, ενώ ταυτόχρονα ερωτεύεται μια κοπέλα, που είναι ο πρώτος του έρωτας. Είναι μια ενδιαφέρουσα ταινία, γιατί δείχνει τα όνειρα ενός παιδιού.

Νικόλαος Μπαλαχούτης

Ο τελευταίος περίπατος του χρόνου

Επίσκεψη στο Ιστορικό Μουσείο

Την Πέμπτη 17-3-2011 το β1 γυμνασίου και τη Δευτέρα 21/3/2011 το β2 επισκέφθηκαν το Ιστορικό Μουσείο Ηρακλείου, στο πλαίσιο του μαθήματος της Ιστορίας. Σκοπός της επίσκεψης ήταν να ξεναγηθούν οι μαθητές στη συλλογή της βυζαντινής περιόδου και της Ενετοκρατίας στην Κρήτη.

Εντυπώσεις μαθητών

Η επίσκεψή μας στο Ιστορικό Μουσείο ήταν πολύ ωραία, γιατί μάθαμε αρκετά για την τέχνη της βυζαντινής εποχής. Εμένα μου άρεσε πιο πολύ ένα πηγάδι που είχε εκεί και μια ενετική κρήνη.

Αιμιλία Γιασσάκη

Η επίσκεψή μας στο Ιστορικό Μουσείο ήταν μια πολύ καλή ευκαιρία να μάθουμε περισσότερα πράγματα για τη βυζαντινή περίοδο στην Κρήτη. Όλα τα εκθέματα ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα, όμως κατά τη γνώμη μου, το πιο εντυπωσιακό ήταν ένα τεράστιο πιθάρι τοποθετημένο στην είσοδο του Μουσείου. Τέλος, η προβολή του ενετικού Ηρακλείου σε ένα σύντομο βίντεο ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα. Σίγουρα θα ξαναεπισκεφτώ το Μουσείο αυτό. Νομίζω ότι αυτή ήταν μια από τις καλύτερες εκπαιδευτικές εκδρομές και ελπίζω να την επαναλάβουμε.

Ειρηλένα Ξενάκη

Στο Ιστορικό Μουσείο είδαμε πολύ ενδιαφέροντα εκθέματα των βυζαντινών χρόνων. Αυτά που έκαναν σε μένα μεγαλύτερη εντύπωση ήταν οι πίνακες του Δ. Θεοτοκόπουλου, γιατί είχαν μια υπέροχη αρμονία, αλλά και τα κοσμήματα των γυναικών της βυζαντινής περιόδου. Στο τέλος, είδαμε ένα πρωτότυπο βίντεο, το οποίο βασιζόταν σε μια μακέτα του ενετικού Ηρακλείου, που ήταν αρκετά εντυπωσιακό, αφού το κάθε αξιοθέατο που αναφερόταν στο βίντεο φωτιζόταν κιόλας στη μακέτα.

Πανδώρα Εξαμιλιώτη

Η επίσκεψή μας στο Ιστορικό Μουσείο ήταν πολύ ωραία. Είδαμε εκθέματα της βυζαντινής και ενετικής περιόδου στην Κρήτη. Θα πρότεινα και σε άλλους να το επισκεφθούν.

Μανόλης Ψωμάς

Το Μουσείο ήταν αρκετά ωραίο, αλλά αυτό που μου έκανε εντύπωση είναι η κρήνη, διότι είχε περίεργο σχήμα και ωραία διακόσμηση. Σίγουρα θυμίζει μια άλλη εποχή. Επίσης, μου έκανε εντύπωση και η παρουσίαση του βίντεο για το ενετικό Ηράκλειο. Είναι πολύ περίεργο πώς άλλαξαν τα πράγματα στην πόλη μέσα στους αιώνες.

Μενέλαος Κουτεντάκης

Πραγματικά αξίζει τον κόπο να επισκεφθεί κανείς το ιστορικό Μουσείο. Θαύμασα την λεπτομέρεια στη δουλειά των Βυζαντινών για κάθε έργο τέχνης. Στο μουσείο εκτίθενται και κρήνες και οικόσημα από την εποχή της Ενετοκρατίας, όπως και το λιοντάρι που ήταν το σύμβολο των Ενετών, καθώς και κοσμήματα της βυζαντινής περιόδου. Μεγάλη εντύπωση μου προξένησαν οι δύο πίνακες του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου και οι αιογραφίες. Τέλος, εντυπωσιάστηκα από τα χειρόγραφα και από το γεγονός ότι έχουν αντέξει τόσο πολύ στο χρόνο.

Μάνος Ζορμπαδάκης

21 Μαρτίου. Παγκόσμια ημέρα Ποίησης.

Περί ποιήσεως ... ή γιατί διαβάζουμε ποίηση;

Το ωραίο, μα και η αλήθεια, αρέσκονται να παίζουν κρυφτό με τους ανθρώπους. Δεν εμφανίζονται εύκολα και, ό,τι φανερώνεται μπροστά μας με περίσσεια ευκολία, είναι μια μίζερη πραγματικότητα. Χρειάζεται προσπάθεια και συνεχής αναζήτηση για να μπορέσει κανείς να ανακαλύψει και να δει την άλλη, τη διαφορετική πραγματικότητα, μόνο που τις περισσότερες φορές - αν όχι όλες - αυτή η αναζήτηση εμποδίζεται, ίσως, από την έλλειψη πνευματικότητας που μας βασανίζει όλους. Και αυτή η έλλειψη εκφράζεται με κάποιες υπεραπλουστευτικές αναφωνήσεις - που είναι, φαίνεται, βαθιά ριζωμένες μέσα μας : «Δεν μ' αρέσει», «είναι βαρετό», «δεν το καταλαβαίνω».

Η ποίηση μας βοηθά να ανακαλύψουμε αυτή την άλλη πραγματικότητα, (μα και οι άλλες μορφές τέχνης, βεβαίως, μουσική, ζωγραφική κ.λπ.), δηλαδή μας βοηθά να συνειδητοποιήσουμε τον κόσμο, να αποκαταστήσουμε επαφή με τα πολλά και ωραία πράγματα που μας κρύβονται. Μπορεί να γίνει ένας από τους οδηγούς της ζωής μας, αν φυσικά το θέλουμε. Διαφορετικά, πάντα με τη θέλησή μας, μένουμε μέσα στα καθημερινά και μέσα σε κείνο το βασανιστικό «βαριέμαι».

Όμως, πρέπει - είναι μεγάλη ανάγκη αυτό - να μάθουμε στη ζωή μας να κάνουμε σημαντικά πράγματα πέρα από τα τετριμμένα, δηλαδή πράγματα βαθιά ανθρώπινα, γιατί είναι αναγκαίο να γίνει αυτό που λέει ο ποιητής (Κ. Καρυωτάκης):

Θηρεύοντας αιώνια πράγματα
θ' αφήσω να φύγουν τα χρόνια.

Αν δεν συμβεί αυτό στη ζωή θα μας καταβροχθίσει η ρουτίνα.

Κ. Ανδριώτης

Η ΧΑΡΗ

-Πές μου, Θεά, οί ποιητές ποῦ ἔρχονται σὲ σένα,
ποῦ ξεδιφοῦνε, ποῦ γλεντοῦν καὶ ποῦθε ξαποσταίνουν;
Μήτε νερό, μήτε κρασί, μηδὲ βλεφάρου σφάλιο,
τὴ ἢ δίψα μένει ἄσβηστη, ὁ κάματος μεγάλος.

Εὐθύς ἐμίλησε ἡ Θεὰ κι ἀντήχησαν οἱ κάμποι:
-Ἀχάριστοι τοῦ λόγου σας, λογοπαλωματάδες,
τοῦ κόσμου ὅλα τὰ καλὰ λίγα σᾶς πέφτουν πάλι.
Ἄπλωσε χέρα μ' ὄργητα, χάραξε τοὺς αἰθέρες,
Σείστηκαν οἱ ὄροσειρές κι ὁ Χάρος ἀφουγκράστη.
-Αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς νιούτσικους, τοὺς λεξολογομαῖχτες,
κοντὰ κοντὰ νὰ τοὺς τηρᾶς, ταχτὰ νὰ διαγουμίζεις,
γιατί 'ναι φάρα ἀχάριστη, ἀγύριστα κεφάλια.

Κι ὁ Χάροντας ἀπ' τὰ βαθιὰ τὰ ἀπηλογήθη κι εἶπε:
-Δὲ θέλω 'γὼ τοὺς ποιητές, τοὺς λεξολογομαῖχτες,
λόγους μεγάλους νὰ κινοῦν, ψυχές νὰ ταραχίζουν,
τ' ἀπάνω κόσμου τίς χαρὲς κρυφὰ ν' ἀναθυμίζουν.
Μόν' δῶσ' τους χρόνους κι ἄφησε νὰ κάνουν τὸ δικὸ τους,
καὶ σὰν τοὺς βροῦν τὰ γερατειά, ὁ νοῦς τως σὰ θολῶσει,
ἔρχουμαι καὶ τοὺς παίρνω ἐγὼ, τὴ χάρη σοῦ ξεχρώνω.

Μύρων Ξένος,
«*Η ΤΡΙΤΗ ΣΤΙΓΜΗ*»

Τον μήνα Μάρτιο οι μαθητές του σχολείου απήγγειλαν τα παρακάτω ποιήματα:

Στις 11-3-2011 μαθητές από το β1:

- «Το πρώτο σκαλί» του Κ.Π. Καβάφη.
- «Προσανατολισμοί» του Ο. Ελύτη.
- «Από την ανθολογία της οικονομίας» του Γ. Σουρή.

Στις 21-3-2011 ημέρα ποίησης από μαθητές του β2 γυμνασίου και της α1 γυμνασίου:

- « Η Χάρη » του Μ. Ξένου.
- «Πληθυντικός αριθμός» της Κικής Δημουλά.

Στις 22-3-2011

- « Αν » του Ράντγιαντ Κίπλιγγκ.
- «Che fece il grant refuto» του Κ. Π. Καβάφη.

22 Μαρτίου 2011. Ομιλία για τη ΦΙΛΟΖΩΪΑ από την κ. Μ. Πατρονικόλα

Η ιστορία ενός αδέσποτου

1η εβδομάδα:

Σήμερα είμαι ηλικίας μιας εβδομάδας. Τι χαρά να είμαι μέρος αυτού του κόσμου!

1 μηνός:

Η μαμά μου με φροντίζει πάρα πολύ καλά. Είναι μια εξαιρετική μητέρα.

2 μηνών:

Σήμερα με χώρισαν από τη μητέρα μας. Ήταν πολύ ανήσυχη και με τα μάτια της με χαιρετούσε. Ελπίζω η νέα, «ανθρώπινη» οικογένειά μου να με φροντίζει το ίδιο καλά με τη μαμά μου.

4 μηνών

Έχω μεγαλώσει πολύ γρήγορα, τα πάντα τραβάνε την προσοχή μου. Υπάρχουν μερικά παιδιά στο σπίτι, που μου είναι σαν «μικρά αδερφάκια». Παιζουμε πολύ, τραβάνε την ουρά μου κι εγώ τους δίνω μικρές ψεύτικες δαγκωνιές για πλάκα.

5 μηνών

Σήμερα μου φωνάξανε. Η κυρία μου ήταν πολύ αναστατωμένη επειδή ούρησα μέσα στο σπίτι. Όμως δεν μου είπαν ποτέ πού έπρεπε να το κάνω αυτό. Επίσης, κοιμάμαι στο χωλ. Στεναχωρήθηκα πολύ γι' αυτό!

8 μηνών

Είμαι ένα πολύ χαρούμενο σκυλί! Έχω τη ζεστασιά ενός σπιτιού, αισθάνομαι τόσο ασφαλής, τόσο προστατευμένος... Νομίζω ότι η «ανθρώπινη» οικογένειά μου με αγαπάει. Η αυλή είναι όλη δική μου και, συχνά, ξεπερνάω τον εαυτό μου, σκάβοντας στο χώμα σαν τους προγόνους μου, τους λύκους, για να κρύψω το φαγητό. Ποτέ δε δοκιμάζουν να μου μάθουν τίποτε. Τότε θα πρέπει όλα να πηγαίνουν καλά, όλα αυτά τα πράγματα που κάνω να είναι εντάξει!

12 μηνών

Σήμερα έγινα ενός έτους. Είμαι ένας ενήλικος σκύλος. Όμως τα αφεντικά μου λένε ότι μεγάλωσα πολύ περισσότερο από ότι περίμεναν. Πόσο υπερήφανοι πρέπει να είναι για μένα!

13 μηνών

Σήμερα με έδεσαν. Σχεδόν δεν μπορούσα να κουνηθώ, να βρεθώ σε λίγο ήλιο όταν κρυνώνω, ή να βρω λίγη σκιά όταν ο ήλιος ανεβαίνει ψηλά στον ουρανό. Λένε ότι θα με επιτηρούν και ότι είμαι αχάριστος. Δεν καταλαβαίνω τίποτε απ' όσα μου συμβαίνουν.

15 μηνών

Όλα έχουν αλλάξει τώρα... Με κρατάνε συνέχεια κλειδωμένο στη βεράντα. Αισθάνομαι πολύ μόνος. Η «ανθρώπινη» οικογένειά μου δε με θέλει πια. Μερικές φορές ξεχνάνε ότι διψάω και πεινάω. Όταν βρέχει, δεν έχω μια στέγη πάνω από το κεφάλι μου.

16 μηνών

Σήμερα με έβγαλαν από τη βεράντα. Ήμουν αίσχος ότι η «ανθρώπινη» οικογένειά μου με είχε συγχωρέσει. Ήμουν τόσο χαρούμενος που χοροπήδαγα από ενθουσιασμό. Η ουρά μου κουνιόταν σαν τρελή. Επιπλέον, πίστεψα ότι θα με πήγαιναν βόλτα! Κατευθυνθήκαμε προς τον αυτοκινητόδρομο, και άξαφνα, σταμάτησαν το αυτοκίνητο, άνοιξαν την πόρτα και εγώ βγήκα έξω, χαρούμενος, γιατί σκεπτόμουν ότι θα περνάγαμε τη μέρα μας στην εξοχή. Δεν καταλαβαίνω γιατί έκλεισαν την πόρτα κι έφυγαν. «Ακούστε, περιμένετε!» - γάβγισα. Με ξέχασαν... Έτρεξα πίσω από το αυτοκίνητο με όλη τη δύναμή μου. Η αγωνία μου μεγάλωνε, καθώς άρχισα να καταλαβαίνω ότι με είχαν εγκαταλείψει, ενώ δεν μπορούσα να αναπνεύσω από το λαχάνιασμα, και αυτοί δεν σταματούσαν!

Η συνέχεια του κειμένου στο επόμενο φυλλάδιο

Εκδήλωση 25ης Μαρτίου

Φέτος τις εκδηλώσεις για τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου ανέλαβαν τα δύο τμήματα της α γυμνασίου.

Το α1 υπό την καθοδήγηση της κ. Κληρονόμου και της κ. Ασκιανάκη, παρουσίασε με δραματοποίηση ένα απόσπασμα από το σχετικό κεφάλαιο του βιβλίου «Ο Άκης και οι Άλλοι» του Κυριάκου Ντελόπουλου.

Το α2, υπό την καθοδήγηση της κ. Ιατράκη, εξέφρασε, επίσης με δραματοποιημένο τρόπο, τον προβληματισμό του γύρω από την απάθεια, αδιαφορία και άγνοια των σημερινών μαθητών για τις ιστορικές επετείους αλλά και τις απόψεις και θέσεις τους για την έννοια της πατρίδας.

Όλοι οι μαθητές έδωσαν τον καλύτερο τους εαυτό και κατάφεραν με παραστατικότητα, γλαφυρότητα και ζωντάνια να μεταδώσουν τη συγκίνησή τους στο κοινό που τους παρακολούθησε.

Με αφορμή την 25^η Μαρτίου 1821 ...

Πατρίδα ... Και μόνο η λέξη αυτή μας γεμίζει τόσα συναισθήματα. Η πατρίδα μας μας μεγάλωσε, μας ωρίμασε, μας δίδαξε καθετί. Τι είναι, άραγε, η πατρίδα μας; Είναι μόνο ο λαμπερός ήλιος και οι καταγάλανες θάλασσες; Ας το σκεφτούμε λίγο! Ίσως είναι κάτι βαθύτερο! Μια απλή λέξη που όμως κρύβει τόσο πολλά. Καραϊσκάκης, Μακρυγιάννης, Παπαφλέσσας, Μιαούλης ..., όλοι αυτοί οι άνθρωποι και πολλοί άλλοι έδωσαν τη ζωή τους για τη σωτηρία της! Ας αναρωτηθούμε: Εμείς στη θέση τους θα κάναμε το ίδιο; (Άραγε, έχουμε κάνει ποτέ κάτι που να αποδεικνύει πως είμαστε άξιοι να αποκαλούμαστε Έλληνες;

Πως είμαστε άξιοι να ζούμε σ' αυτή την πατρίδα;)

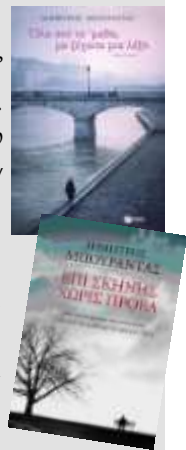
Ας το σκεφτούμε λίγο καλύτερα. Δεν είναι και τόσο δύσκολο. Αντί να κρίνουμε ανάξιους πολιτικούς, ας πάρουμε το παιχνίδι στα χέρια μας! Ας πολεμήσουμε για τη σωτηρία της πατρίδας μας! Και ξέρω τι σκέφτεσαι τώρα: «Εγώ θα κάνω δηλαδή τη διαφορά ανάμεσα σε τόσο κόσμο;» Ναι, εσύ! Κι εσύ, κι εσύ, κι εσύ ... Αν είσαι εσύ ο πρώτος, ο άλλος θα είναι ο δεύτερος. Η πατρίδα μας είμαστε εμείς. Ρωτήσαμε ποτέ τον εαυτό μας εάν έχει κάνει κάτι για την πατρίδα; Η απάντηση είναι όχι. Θεωρούμε κάθε εθνική επέτειο μια βαρετή γιορτή και δεν κάνουμε τίποτα, για να αλλάξουμε τα πιστεύω και τα θέλω μας. Εμείς φτιάχνουμε τον κόσμο, εμείς είμαστε το νέο αίμα. Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, τώρα που είναι ακόμα νωρίς. Ας τιμάμε κάθε χρόνο τους εθνικούς μας ήρωες κι ας δείξουμε το δυναμισμό και το πάθος που έχουμε για ένα καλύτερο αύριο. Για μια ακόμα καλύτερη πατρίδα!

Νικολέτα Χαχλιουτάκη, α² γυμνασίου

Ομιλία κ. Δημ. Μπουραντά

Δυο καίριες και επίκαιρες παρεμβάσεις πραγματοποίησε στο Εκπαιδευτήριο "ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ" ο συγγραφέας και καθηγητής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών Δημήτρης Μπουραντάς. Ο κ. Μπουραντάς βρέθηκε στο Ηράκλειο την **Τετάρτη 30 Μαρτίου**, μετά από πρόσκληση του βιβλιοπωλείου «Ελευθερουδάκης», και πραγματοποίησε δύο ομιλίες στο σχολείο. Η πρώτη απευθυνόταν στους μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου του Εκπαιδευτηρίου, ενώ η δεύτερη στο ευρύτερο κοινό γονέων και εκπαιδευτικών.

Στην **πρωινή ομιλία του** στο Εκπαιδευτήριο "ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ", ο κ. Δ. Μπουραντάς μίλησε στα παιδιά του Γυμνασίου και του Λυκείου με λόγια απλά και κατανοητά, για να προσεγγίσει έννοιες δύσκολες και κρίσιμες για τις αποφάσεις και τη ζωή τους. Με το γενικό τίτλο «Να ζήσω τη ζωή και όχι να την αφήσω να με ζήσει...» μίλησε για το πώς οι αξίες και οι προτεραιότητές μας καθορίζουν τις επιλογές μας. Μίλησε για τη θέληση που οδηγεί στην πραγμάτωση της επιθυμίας. Μίλησε για την ενσυναίσθηση που πρέπει να επιδιώκουμε μέσα από μια συνεχή διεργασία εσωτερικής αναζήτησης, δηλαδή για την ιδιαίτερη συναισθηματική ικανότητα να μπαίνουμε στη θέση του άλλου και να βλέπουμε από μια διαφορετική "εξωτερική" οπτική γωνία τα μικρά και μεγάλα καθημερινά προβλήματα που παρουσιάζονται στις σχέσεις των ανθρώπων. Τέλος, μίλησε για την αξία της ομαδικότητας και της συνεργασίας που πολλαπλασιάζει τη δύναμη των επιμέρους ατομικών ικανοτήτων και οδηγεί σε ατομική επιτυχία μέσω της συλλογικής. Στη συζήτηση που ακολούθησε, οι μαθητές του σχολείου οδήγησαν το ενδιαφέρον του ομιλητή σε ζητήματα επαγγελματικού προσανατολισμού, πανεπιστημιακών σχολών σχετικών με την οικονομία και σύγκρισης των σπουδών σε πανεπιστημιακά ιδρύματα της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Στην **απογευματινή του ομιλία** ο κ. Μπουραντάς μίλησε σε ένα πυκνό κοινό γονέων και εκπαιδευτικών με θέμα: «Ο γονέας ως ηγέτης». Αρχικά, όρισε την έννοια της ηγεσίας, διακρίνοντάς την από τη διεύθυνση και τη διαχείριση. Αναφερόμενος στις προϋποθέσεις και τα βασικά χαρακτηριστικά ενός ανθρώπου - ηγέτη στο χώρο που ζει και δραστηριοποιείται επαγγελματικά και κοινωνικά, εξήγησε γιατί κάθε γονέας έχει το ρόλο του ηγέτη στην οικογένειά του. Τόνισε την αναγκαιότητα ύπαρξης οράματος και αξιών στην οικογενειακή ζωή για την καθοδήγηση, την παρακίνηση και την ενθάρρυνση των παιδιών, καθώς και την κεφαλαιώδη σημασία της τήρησης και της εφαρμογής στην πράξη αυτών των αξιών από τους ίδιους τους γονείς. Πρότεινε, επίσης, τη συστηματική καλλιέργεια θεμελιωδών στοιχείων για την ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών, όπως η αυθεντικότητα, η σκληραγώγηση, η ενόραση, η τόνωση της θετικής σκέψης, της αισιοδοξίας, της αυτοεκτίμησης και της αυτοπεποίθησης. Τέλος, ο ομιλητής εξήγησε αναλυτικά τους διαφορετικούς τρόπους διαπαιδαγώγησης, ξεκινώντας από τα δυο άκρα που αντιστοιχούν στην αυταρχικότητα και την πλήρη ελευθερία, διαχωρίζοντας όλες τις ενδιάμεσες βαθμίδες, όπως η πειθώ, η συμμετοχή, κτλ., τις οποίες μπορεί να χρησιμοποιεί καθημερινά ένας γονέας, και προτείνοντας την εφαρμογή τους με βασικό κριτήριο το βαθμό ωριμότητας του παιδιού. Στη συζήτηση με το κοινό, ο κ. Μπουραντάς αναφέρθηκε στις παρούσες συνθήκες οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, καθώς και στη σπουδαιότητα που αποκτά μέσα σ' αυτό το γενικότερο κλίμα η καλλιέργεια νοοτροπίας και αξιών, απαραίτητων για τον προσανατολισμό των νέων παιδιών στις επιλογές και τις αποφάσεις τους.

Λογοτεχνικό βιβλίο

Ολοκληρώθηκε στη β' γυμνασίου η διδασκαλία του λογοτεχνικού βιβλίου της Μ. Ιορδανίδου «Η αυλή μας».

Ακολουθούν απόψεις και εντυπώσεις των παιδιών που διδάχθηκαν το βιβλίο, τόσο για το αφηγηματικό περιεχόμενο όσο και για το χαρακτήρα της συγγραφέως.

* * *

Αυτό που μ' εντυπωσίασε στο λογοτεχνικό βιβλίο που διαβάσαμε ήταν πως μέσα σ' ένα μικρό χώρο, ένα διαμέρισμα μιας πολυκατοικίας, και, αρχικά τουλάχιστον, με λίγα πρόσωπα δημιουργήθηκε ένας καινούριος κόσμος. Μέσα σ' αυτόν συγκρίνεται αρκετές φορές το παρελθόν με το παρόν. Αναπολώντας το παρελθόν η συγγραφέας μας δίνει πληροφορίες για τη ζωή της, τις συνήθειες και τα μέρη όπου έχει ζήσει. Γενικά, η ανάγνωση ήταν ευχάριστη, αφού το βιβλίο αναφέρεται και στη σημερινή εποχή και πολλοί από μας μπορούσαμε να ταυτιστούμε με τα πρόσωπα της ιστορίας.

Τάσος Λεμπιδάκης

Τώρα που τελειώσαμε το βιβλίο, μπορώ να πω ότι η επιλογή του συγκεκριμένου μου άρεσε πάρα πολύ. Αυτό που μου έκανε περισσότερη εντύπωση ήταν ο χαρακτήρας της συγγραφέως. Μου άρεσε γιατί ήταν ένας ανοιχτός άνθρωπος με όλους και ήθελε να τους γνωρίσει. Αν και ήταν πολύ ηλικιωμένη, καταβάθος μέσα της ήταν ακόμα παιδί. Έτσι με τη ζωντάνια και την παραστατικότητα της, το χιούμορ και τα φαντάσματά της, μας χάρισε κάποιες στιγμές που θα μας μείνουν αξέχαστες.

Ελένη Ζιαμπάρα

Αυτό που με εντυπωσίασε ήταν ότι, ενώ το βιβλίο γράφτηκε αρκετά χρόνια πριν (1981), απεικονίζει προβλήματα που μας απασχολούν ακόμα και σήμερα, όπως είναι η μόλυνση του περιβάλλοντος, η ζωή των ανθρώπων σε πολυκατοικίες, η αποξένωση κ.α.

Ζήνα Στεφανίδη

Είμαι εντυπωσιασμένος από το βιβλίο και τη συγγραφέα Μ. Ιορδανίδου. Μας μιλάει για το παρελθόν της και για τις καλές πράξεις που δε σταμάτησε ποτέ να κάνει, όπως όταν έδωσε της ιδέα για τον παιδικό σταθμό για τα «φυλακισμένα» παιδιά της πολυκατοικίας.

Νίκος Τσαγκαράκης

Αυτό που με εντυπωσίασε στη συγγραφέα είναι ότι τα γεράματά της δεν την εμπόδισαν να κάνει το σωστό. Είναι ευγενική με τους γείτονες και έχει φοβερό χιούμορ. Χειρίζεται τις δύσκολες καταστάσεις και κατανοεί τα προβλήματα των μανάδων.

Αλέξανδρος Τσαγκαράκης

Το βιβλίο ήταν αρκετά ενδιαφέρον, γιατί μας ταξίδεψε σε μία άλλη εποχή μέσα από τις αναμνήσεις της Μ.Ιορδανίδου. Το ύφος της ήταν απλό και οι διάλογοι που χρησιμοποιεί έκαναν πιο ζωντανή την αφήγηση.

Νίκος Μπαλαχούτης

Ο κύριος Τάκης βγήκε για περίπατο χωρίς να πάρει ομπρέλα.

Αν και δεν φορούσε καπέλο, δεν στάθηκε κάτω από κανένα υπόστεγο και δεν προστατεύτηκε με κανένα άλλο μέσο, δεν έβρεξε τα μαλλιά του.

Ο κύριος Τάκης έχει μπόλικά μαλλιά. Πώς τα κατάφερε ;

NEO !

Εκτός από την ιστοσελίδα το σχολείο απέκτησε πρόσφατα και blog.
Θα το βρείτε στη διεύθυνση :

pagkritio.blogspot.com

School DAYS

Drawn by Lena Michalaki

Peppermint (*Mentha x piperita*)

Bloom is in June and August and should be collected in the same period; it is considered one of the most important herbs and helps with indigestion (=δυσπεψία) and insomnia (=αϋπνία). Being aromatic, it is usually used in ice creams, sauces and in salads mainly because the smell is very strong and it gives a special, delicious flavor to salads.

Laurel (*Laurus nobilis*) (=δάφνη)

Many do not know the properties and yet cannot appreciate the usefulness of Daphne. Mostly it is used to strengthen hair. It is very useful for indigestion (=δυσπεψία), too.

Roses

Roses were grown in China and Persia for many years. For the ancient Greeks, it was the flower of the goddess Aphrodite. Nowadays, roses are used mostly for their beauty and smell.

The essential oil (=αιθέρια έλαια) of roses helps with some gynaecological problems. It has a beautiful smell and no side effects (=παρενέργειες). The rose oil helps to relieve stomach aches. Attar (=ροδέλαιο) also acts as a stimulant (=τονωτικό) of the nervous system. Attar makes the blood clot (=πήξη) faster and stops bleeding. Another property of the rose is its antiseptic action. It treats and

protects wounds from infection (=μόλυνση).

The therapeutic and cosmetic properties of the rose are obvious in products such as shower gels, shampoos, moisturizing creams and in perfumery. With rose petals, we can make sweets and rose-honey. Roses can help us simply with their smell and beauty, making our mood better.

Calming Chamomile (=χαμομήλι)

Chamomile (*Matricaria recutita*) has a delicious apple scent and flavor. Chamomile tea is a herbal favourite but it is much more than just a tasty beverage(=ρόφημα). Chamomile eases indigestion(δυσπεψία), insomnia(αϋπνία) and emotional tension(συναισθηματική πίεση).

Drunk as a hot tea in combination with other Cretan herbs, it provides perfect relaxation for the body.

Meadowsweet

In the 1800s, chemists began tinkering with extracts of meadowsweet and the result was the creation of the synthetic drug aspirin. Although meadowsweet isn't as powerful as aspirin, it doesn't cause stomach problems.

By Oliia Babouka

Should boys and girls attend the same school?

Yes :

- ◆ They need to learn how to respect and love each other, despite their differences.
- ◆ **They share the world together so why shouldn't they share a classroom, too?**
- ◆ Students should be friends and hang out with children who are of the opposite sex too. By separating them into different schools, we discourage them from making friends with each other.

No :

- ◆ Boys and girls have different interests, so if they attend different schools they can do things that they prefer. For example, boys love football, whereas girls prefer the arts.
- ◆ **Sometimes, boys bully girls and they don't let them concentrate.**
- ◆ They have different needs in education, as boys usually understand things better orally but girls study more.

By Zina Stefanidi

Mickey car

MICKIE WHERE DOES HE COME FROM?

Mickey Mouse is a cartoon star who was first drawn by Walt Disney. The famous star was created in 1928. I would like to tell you that Mickey's voice was given by his creator: Walt Disney! Mickey Mouse's first appearance was on the famous film *Steamboat Willie*. Since then, Mickey has become famous and also, has been loved by every child and adult. Mickey is a mouse admired by his friends Goofy and Donald. We can easily see that Mickey is in love with Minnie. This "strange" creature has played in many movies and also in many TV games. Nowadays, we can also see Mickey in Disneyland where he is playing with his little friends...

By Stelios Kazanis

Dear Agony Mary,

I have been having a problem lately so I'm writing to ask for your advice.

To begin with, my parents tell me off for sitting in front of a computer screen and playing pc games for many hours. They yell at me and they warn me that unless I stop, I will damage my eyesight. They also worry about me not studying enough for school and not going out with my friends at the weekends. As a means of punishment, they have even taken the computer's cables out of the socket so that I won't be able to play.

I think that they are mistaken; I study hard and I make new friends on line with people I have things in common with. For example, we like the same pc game or have the same type of character in "WOW". Also, I have much more fun staying home and sitting in front of my computer than going out. I want to keep on having my computer, but my father threatens that he will soon get rid of it because it is dangerous for my health. I am desperate for a solution to my problem and I believe that you are the one who can tell me what I should do.

Yours,
The Whiz kid

Dear Whiz kid,

I am writing in response to your letter about the problem you have with your parents and using the computer.

First of all, I would like to tell you that you are one of the many kids that has a problem with their parents when it comes to computers. For instance, a friend of mine had exactly the same problem. His parents used to turn off the power while he was surfing the internet and playing pc games. However, he solved the problem by making a deal with his parents. He agreed to play for only a limited amount of time every day, so that he didn't waste all his time in front of a computer screen.

Another thing you should do is spend more time with your real friends rather than spending time with friends you have met in the "World of Warcraft". Having more fun in front of the computer rather than with friends is not normal for a kid. You must know that "World of Warcraft" has been voted as the most addictive game of the decade. Even Blizzard admits it by putting on the loading screen of "World of Warcraft", the tip: "Take all things in moderation (even world of Warcraft!)".

To sum up, I believe that making a deal with your parents will have the best results and will bring peace to family life again. In addition, you should explain to your father that threats don't lead anywhere and they will only bring about the opposite result. I hope my advice has been of some help and I wish good luck.

Love
Agony Mary